

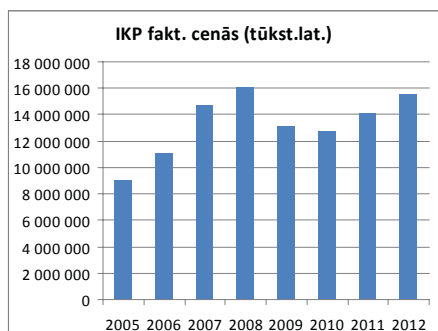

“KRĪZI PĀRVARĒJĀM” kārtējā valdības mānīšanās

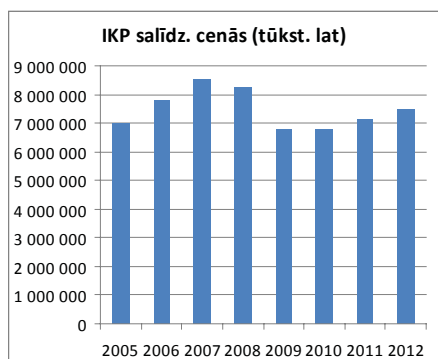
Valda Dombrovska valdība apgalvo, ka Latvija veiksmīgi pārvarēja krīzi ar atjaunotu un spēkus atguvušu ekonomiku. Tieši tā tas tiek pasniegts priecīgajos ziņojumos Briselei, klāstot par gatavību eiro ieviešanai. Tiesa gan, tauta ir pret eiro un parastie iedzīvotāji līdz šim nav sajutuši savos makos pārvarētu krīzi...

Kāpēc tā? Kāpēc V.Dombrovska k-ga «Latvijas veiksmes stāsts» nav redzams tautas labklājības jomā? Atbilde vienkārša: nav nekāda „veiksmes stāsta”, Latvija nav pārvarējusi krīzi! To nepārprotami atspoguļo mūsu valsts ekonomikas attīstības skaitļi.

Pirmais rādītājs, par kuru šodien runā valdība ir IKP jeb pievienotā vērtība valsts mērogā.

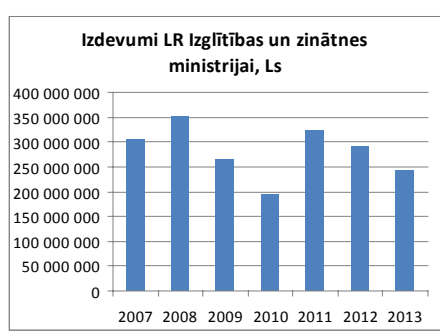

Tik tiešām, IKP rādītājs faktiskajās cenās pēdējo divu gadu garumā ir izaudzis un pat pārsniedz 2007.gada līmeni, bet šis rādītājs ir efemers, jo jāskatās, kas notiek ar IKP salīdzināmās cenās. Šeit situācija nav tik iepriecinoša: pieaugums ir, bet pēc 2012.g. rādītājiem mēs pārsniedzām tikai 2005.g. līmeni.

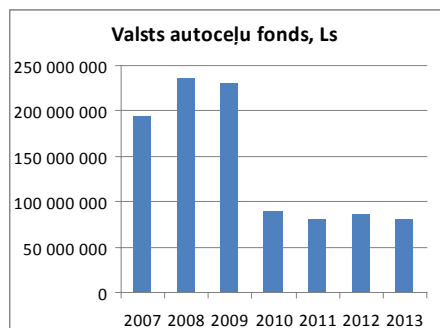
Krīzes laikā V.Dombrovska valdība samazināja izdevumus izglītībai, medicīnai, jaunu ceļu būvēšanai un kārtības uzturēšanai. Kāda tad ir šodienas situācija?

Valsts budžeta izdevumi LR Izglītības un zinātnes ministrijai neaug, bet tieši pretēji – pēdējo trīs gadu laikā samazinās! Bez tam, valdība joprojām nav atgriezusi iepriekšējā līmeni skolotājiem atņemto algu.

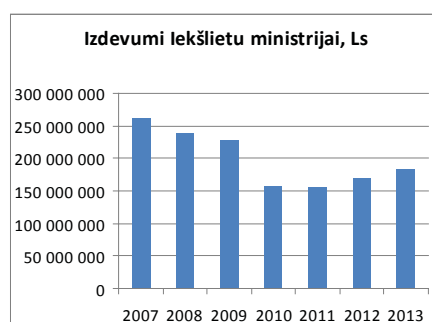

Līdzīga situācija ir ar veselības aizsardzības finansēšanu. Budžeta izdevumi 2013.gadam šajā jomā tiek plānoti 2012.g. līmeni, kas ir par 100 milj. mazāk, nekā 2008.g.

Ceļi ir valsts attīstības pamats. Bet mēs redzam, ka valsts budžeta izdevumi ceļu uzturēšanai pēdējo četru gadu laikā ir samazināti trīskārt. Pat 2013.g. izdevumu plāns nesasniedz krīzes skarto 2010. gadu!

Kārtības uzturēšana un valsts drošība arī neietilpst valdības prioritāšu lokā. Budžeta izdevumi Iekšlietu ministrijai ievērojami atpaliek no pirmskrīzes līmeņa. Nauda tiek atrasta tikai mūsu armijas līdzdalībai „ASV spēlēs” Afganistānā, Irākā un Kosovā, un tagad arī Malī.

Ko tad „labu” ir paveikusi V.Dombrovska valdība, lai pēc tās domām, Latvijas ekonomika pārvarētu krīzi?

Pirmkārt, palielināja valsts ierēdņu uzturēšanai paredzētos līdzekļus. Protams, pagaidām to 60 tūkstošu darbinieku, kuri strādā Valsts ministrijās un aģentūrās, atalgojuma līmenis nav sasniedzis 2008.g. piķi, bet „krīzes pārvarēšana” ir acīm redzama – kopš 2011.g. skaidri redzama šo valsts budžeta izdevumu palielināšanās.

Otrkārt, no 2012.g. 1.jūlija V.Dombrovska valdība samazināja PVN nodokļa likmi par 1 procentu – no 22% līdz 21%. Bet tāda samazināšana ir tirākā veida liekulība, kad valdība kategoriski atteicās izskatīt „Saskaņas centra” priekšlikumu par PVN nodokļa likmes samazināšanu apkurei no 12% līdz 9%.

Treškārt, V.Dombrovska valdība priecīgi ziņo, ka no 2013.g. 1.janvāra ir samazināta algas nodokļa likme no 25% līdz 24%. Bet kurš no parastajiem cilvēkiem to ir sajutis? Neviens, izņemot valsts struktūru darbiniekus, kuru atalgojums ir lielāks kā privātā sektorā – par 20-25 procentiem.

Kas mums jāprasa V.Dombrovska valdībai, kura uzskata, ka krīze ir beigusies?

Pirmām kārtām, agriezt to, kas tika atņemts 2009.gadā, kas nozīmē:

- tuvākajā laikā palielināt neapliekamo minimumu līdz 90 latiem,
- palielināt atvieglojuma summu apgādībā esošai personai,
- atjaunot pensiju indeksāciju (nauda sociālajā budžetā ir),
- atgriezt algu skolotājiem,
- samazināt PVN likmi līdz 9% komunālajiem pakalpojumiem, elektrībai un pārtikas produktiem,
- palielināt valsts finansējumu autoceļu uzturēšanai,
- iedalīt pienācīgu finansējumu medicīnai un iekšzemes pasažieru pārvadājumiem.

Kur ņemt naudu? Pareizi sadalot valsts budžeta līdzekļus, kas nozīmētu:

- samazināt ministrijās un aģentūrās strādājošo ierēdņu skaitu,
- krasi samazināt algu ministriju, aģentūru un valsts uzņēmumu vadītājiem,
- ieviest algas griestus (ieskaitot piemaksas) valsts ierēdņiem prezidenta un premjerministra līmenī,
- ieviest algas griestus (ieskaitot piemaksas) valsts uzņēmumu vadītājiem, ne lielākus par 5 tūkstošiem latu mēnesī,
- noteikt maksimālo pensiju līmeni līdz 700 latiem mēnesī, bet tiem, kuri visu mūžu strādāja un saņēma algu no valsts budžeta – 500 latus,
- ieviest ierobežojumus jau esošajām pensijām, kas pārsniedz noteikto minimumu – minimums plus 50 procenti no minimuma pārsniegšanas summas.

Latvija ir teritorija, kur pagaidām vēl dzīvo Latvijas tauta. 20 „neatkarības” gados mēs zaudējām 603 tūkstošus cilvēku jeb 23 procentus no iedzīvotāju skaita! Mums ir jāpanāk pienācīga dzīve šeit, savā Dzimtenē!

Materiālu sagatavoja neatkarīgā ekonomiste **Jevgēnija Zaiceva**

1931.g., Rīga. Rindā pēc bezmaksas zupas.

“Atpūta”, 1931.g.22.maijā.

Rīga mūsdienās. Rindā pēc bezmaksas zupas.

Foto no interneta.